

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

A Stefánia-parkban

Jártam, a még gondozatlan utakon már játszanak a gyermekek, a padokon meghittet eseeveg egy-egy pár, akiknek szívében a szerelem tavasza megelőzte a természet újraébredését. A parton megcsodálom a méltóságos Tiszát, amelynek tükrét gyögeden simogatja a márciusi szellő. Az utcáról idegen ritmusú ének hangjai közelednek felém. Pillanatra úgy tetszik, mintha nem is a Tisza partján állnék, hanem valahonnan messze, a Volga mentéről játszadoznának velem ismeretlen, titokzatos hanghullámok. Az ének mindjobban erősödik. Az emberek kisietnek a parkból az utca felé és mire én is elhagyom a partot, már mindenki kíváncsian nézi a szokatlan látványt. Orosz fogolyesapat halad énekelve Ujszeged felé. Vigan, jókedvűen. Ugy fest az egész, mint egy győzelmi menet. A legtökéletesebb költői paradoxon, amitől csak az élet művészete varázsolhat át ily megkapó igazsággá. Az orosz foglyok győzedelmi indulót énekelnek. Nem valmi melancholikus, szomorú dalt, hanem tüzes, gyújtó éneket. Valahol a szibériai jégmezőkön talán épen most a mi véreinket kísérik a fogolytábor felé. Vajjon az ő ajkukon is megcsendül-e a dal? Vajjon tudnak-e ők is ily megnyugodva énekelni az ellenséges idegenben? És ha az ő énekük idehallatszanék, nem szorulna-e össze a szívünk? Hiába, nem is lehet másképpen, az orosz foglyok éneke is a miénk sorsát jutatta eszünkbe. Mi mindig órájuk gondolunk és, bevalljuk, örültünk az orosz foglyok vig éneklésének, mert az a remény szállotta meg lelkünket, hogy ott a Volga partján énekelnek a magyar katonák is. Hány orosz anyának és hitvesnek szerzett volna gyönyörűséget, ha láthatja ezt a vigan éneklő menetet. Szerettük volna hozzájuk kiáltani: — Ide hallgassatok! A ti fiaitok nálunk énekelnek. Nincsen semmi bajuk. Mi jól bánunk velük. Vigyázzatok ti is a mi fiainkra! Ápoljátok, becézgesseitek őket, hogy bánatukban ők se felejtsek el az édes magyar nótákat, amelyek itt nőttek a szívükhöz az Alföld kalászos rónáin, a büszke Tisza partján...

(—ák.)

— **Tisza és Teleszky a királynál.** Bécsből jelentik: Gróf Tisza István miniszterelnököt a király kihallgatáson fogadta. Tisza a kihallgatás után az osztrák miniszterekkel tárgyalta és különvontan visszatért Budapestre. — **Teleszky János** pénzügyminiszter is kihallgatáson volt őfelségénél. A pénzügyminiszter Bécsben maradt.

— **Kossuth Lajos halálának évfordulója.** Az országgyűlési függetlenségi párt évről-évre kegyelettel emlékszik meg halála évfordulóján **Kossuth Lajos**ról. A párt ki szokott zárándokolni a kerepesi temetőbe Kossuth mauzoleumához, ahol emlékbeszéd kíséretében koszorút tesznek a nagy halott sírjára. Az idén a függetlenségi párt nevében dr. **Kelemen Béla** tartotta a beszédet és a többi között ezeket mondta:

— Amikor a lét és nem lét kérdésének

problémája, világtörténelmi jelentőségű véres küzdelme folyik szemeink előtt, igazi önzetlenséget, jellemességet, áldozatkészséget és önfeláldozást ugyszólván csak a fronton küzdő katonáinknál találunk. A 19 évtől 50 évig fegyverben álló polgárság, a nemzetnek ez az ép, erős, egészséges része, az országnak ez a színe-java mutatja példáját az igazi polgári kötelességérzetnek. A magyarság ebben a háboruban döntő tényezőnek nyilvánult, kiváló tulajdonságainak megővése, fentartása és fejlesztése az általános nemzetközi béke egyik biztosítéka. Visszatartatlan joggal követeljük olyan kormányzati politika inaugurálását, amely a nemzet érzeit kielégíti, a népjogokat kiterjeszti, a közszabadságokat biztosítja és minden téren hatályosan foglalkozik a magyar nép anyagi és szociális bajaival. Kossuth eszméi fogják dominálni a jövőt. A tettekkészségnek, a szilárd akaratnak, az elszántságnak az idejében máris tudjuk, látjuk, érezzük, hogy egyéni szabadság és állami függetlenség nélkül nincs haladás, mint felvirulás.

— **Szegedi törzstisztek kitüntetése.** Öfel-sége gyarmatai **Dáni** Balázs vezérőrnagynak a hadidiszitményes II. oszt. katonai érdemkeresztet adományozta egy gyaloghadosztálynak az ellenség előtt történt eredményes vezetése elismeréséül. — A király **Német** Kálmán ezredesnek a háboruban teljesített kitűnő szolgálatai elismeréséül a **Ferenc József**-rend tiszti keresztjét adományozta a katonai érdemkereszt szalagján.

— **A hadijelentések hitelessége százalékokban.** Egy hollandi újság komoly alapon statisztikát készített arról, hogy milyen mértékben lehet hitelt adni a hadijelentéseknek. Ezt a kimutatást, amely százalékokban fejezi ki a hírforrás igazmondási fokát, az alábbiakban közöljük:

A német hivatalos jelentés	100%
„Stockholmi hírforrásunk“	75%
„Rotterdamai hírforrásunk“	50%
A francia vezérkari jelentés	45%
Orosz vezérkari jelentés	20%
A Times külön kábele	10%
A Matin jeletése	8%
„Belga szemtanú“	5%
A front egyik pontjáról jelentik	3%
„Egy amerikai cipőkereskedő felesége közli“	2%
„Francia ügynök Szíriából“	1%
Havas-jelentés	1/2%
A Reuter „külön“ tudósítója	1/2%
Reuter-jelentés	0%

Igy a hollandi statisztikus, akivel bajos perbe szállani, mert azt állítja, hogy tudományos alapon készült a kimutatása.

— **Joachim Ferenc itthon.** **Joachim** Ferenc, a neves és tehetséges szegedi festő, aki a háboru kitörése óta katonai szolgálatot teljesít és több mint egy éve a harcúterén van, tizen-négy napi szabadságra haza érkezett. **Joachim** tehetsége a háborús események közvetlen szemléletének hatása alatt bizonyára megizmosodott, úgy halljuk, hogy minden valószínűség szerint a sajtóhadiszállásra vagy egyik hadseregarancsnoksághoz osztják be mint festőt.

— **A vezérkari főnök — Bécs diszpolgára.** Bécsből jelentik: **Glaser** előljáró indítványt tett, hogy **Hötzendorfi** **Conrad** vezérkari főnököt válasszák meg Bécs diszpolgárává és a **Práter-Strassét** róla nevezzék el.

— **Kuncz Rezső szabadlábbon.** **Kuncz** **Rezső** gyárigazgató, akit a szegedi elitelt hadsereg-szállítókkal **Lipótvárra** szállítottak, a fegyházban súlyosan megbetegedett. Régi tüdő-

baja ujjult ki, ügyvédje emiatt ideiglenes szabadlábba helyezését kérte az igazságügy-minisztertől. A miniszter a kérelmet teljesítette és **Kuncz** **Rezső**t ideiglenesen szabadlábba helyezte.

— **Kihirdették a Kuria ítéletét a hadsereg-szállítók előtt.** Kedden délelőtt hirdette ki a szegedi királyi törvényszék a hadsereg-szállítók második csoportja előtt a Kuria ítéletét. A tanácsban **Hevessy** **Kálmán** elnöklése alatt dr. **Wanie** **Rezső**, dr. **László** **Adolf**, dr. **Szenttamásy** **Miklós** és dr. **Nagy** **Zoltán** vettek részt. A vádhatóságot dr. **Harsányi** **Elemér** vezető-ügyész képviselte. A Kuria ítéletét annak idején ismertetjük.

— **Nyugtázás.** **Polczner** **Elvira**, urhölgy ivén a csengelei árvízkarosultak részére a Szabadoktatási Egyesület akciójával kapcsolatban a következők adakoztak: Szegedi kenderfonó gyár 100, Szegedi gyújtógyár 20, Csongrádi Takarékpénztár 20, Holtzer S. és fia 10, Magyar Kender és Lenipar 100, Szász Ernő 20, Légészeggyár és villamtelep 30, May R. Miksa 20, Bank és Váltóüzlet, Takaréék és Hitel részvénytársaság 20, Kereskedelmi és Iparbank 20, Back Bernát gőzmalma 20, Bőripari Szövetkezet 10, Alatt Lajos 2, Brauswetter János 10, Pick Márk szalámigyár 10, Első szegedi cipő esizma és papucsstermelő szövetkezet 30, Zsótér Sarolta 2 K. Összesen 444 korona.

— **Dicső seregek találkozása.** A szegedi pályaudvaron történt. Két fogolyszállító vonat találkozott. Az egyikben oroszok voltak, másikba szerbek. Mind a két csoport leszállott és pihenőt tartott. Az orosz és szerb foglyok kíváncsian néztek egymásra. Odaszól az egyik szerb fogoly a muszkához:

— Hát csak a cár az oka a háborúnak.

Visszaszól rá egy orosz:

— No, én meg azt mondom, hogy csak Péter királynak köszönhetjük, hogy ide kerültünk.

Odasomfordál erre hozzájuk egy cinkusareu szerb legény:

No, mit vitakoztok. Mind a kettő ugyanazt akarta: Miklós cár és Péter király is. Az volt az óhajuk, hogy az orosz és szerb hadsereg Magyarország szívében találkozzék. Az óhaj most teljesült. Ime, találkozott a két dicső hadsereg.

— **Börtönvizsgálat.** A börtönvizsgáló bizottság kedden délben a kerületi börtönt megvizsgálta és mindent a legpéldásabb rendben talált. A bizottságban **Bokor** **Pál** polgármester-helyettes elnöklése alatt résztvettek dr. **Faur** **Kornél**, az államépítészeti hivatal főnöke. A tiszti főorvos képviselőtében dr. **Erlitz** **János** tisztiorvos jelent meg.

— **Egy szabadkai honvédönkéntes öngyilkossága.** Szabadkáról jelentik: Néhány hónappal ezelőtt önként jelentkezett a szabadkai hatodik honvédgyalogezredhez **Mártonfi** **István**, aki már az ötven évhez közeledett. A Pest-szállodában bérelt szobát és ott étkezett a Pest éttermében, ahol mindenki ismerte a fekete pödört bajuszu öszes hajú önkéntest. Mártonfi utoljára szombaton este vacsorázott meg a Pest éttermében és este nyolc órakor felment a szobájába. Vasárnap este hét óra tájt feltűnt a szálloda személyzetének, hogy Mártonfi még mindig nem kelt fel. Kopogtak hosszasan az ajtaján, de hogy válasz nem hallatszott, rendőrt hívtak és feltörték az ajtót. A szobában arccal a diványra borulva holtan feküdt Mártonfi önkéntes. A vizsgálat megállapította, hogy az életunt önkéntes hosszabb idő óta készült az öngyilkosságra. Az öngyilkos levelet hagyott hátra **Surányi** **Sándor** honvédmester címére, de a zászlóaljparancsnokság a levél felbontása iránt még nem intézkedett. Valószínű, hogy